

ШЛЯХИ ЗМЕНШЕННЯ СОБІВАРТОСТІ МІКРОФІЛЬМІВ

Ткаченко В. П.

*Науково-дослідний, проектно-конструкторський
та технологічний інститут мікрографії,
м. Харків*

У проведеній роботі розглянуто питання зменшення собівартості мікрофільмів.

Проведено аналіз витрат, що складають собівартість, який показав, що основну складову собівартості визначають значення величин трудомісткості та вартості матеріалів при виготовленні продукції, яку можна (з деякими допущеннями) записати таким чином:

$$C_B = M + T_p \times K_{\Pi} + H, \quad (1)$$

де M – вартість матеріалів при виготовленні продукції, грн;

T_p – трудомісткість при виготовленні продукції, люд.-год.;

K_{Π} – коефіцієнт перерахунку трудомісткості в грошові одиниці (вартість люд.-год. із врахуванням різних відчислень), грн/ люд.-год.;

H – накладні витрати, які для підприємств та установ, що фінансуються із державного бюджету, звичайно становлять 50 – 70 % від розміру фонду заробітної плати, грн.

Аналіз рівняння показує, що мінімальна величина собівартості буде одержана за мінімізації величини трудомісткості.

Визначено фактори, що впливають на собівартість виготовлення мікрофільмів та їх вплив на результативні показники собівартості.

Показано, що фактори, які впливають на зміну величини трудомісткості, – це витрати часу (трудомісткість) на проведення відмірювання і видавання фотоплівки, знімання документації великих форматів, які зменшуються за рахунок можливості знімання більшої кількості аркушів на один кадр, проведення ХФО, трудомісткість проведення робіт із копіювання та контролювання якості мікрофільму. Відповідно зменшуються витрати фотоплівки та реактивів, що витрачаються на ХФО мікрофільмів.

Найбільше на ці фактори впливає кратність знімання документації. Мінімальна собівартість досягається при зніманні на кратності $21,0^{\times}$.